

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΜΑΪΟΥ

27 Μαΐου 2007

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς (Ίω. ζ´ 37-52, η´ 12)

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς! Μεγάλη ἡ σημερινὴ ἑορτὴ γιὰ τὴν Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τῆς πορείας τῆς στὴν ἱστορία γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κόσμο. Κι αὐτὴ τὴ μεγάλη ἡμέρα παρουσιάζεται ὁ Χριστὸς μέσα ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, νὰ καλεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ῥθουν νὰ ποῦν ἀπὸ τὸ δικό Του νερό, τὸ αἰώνιο, γιὰ νὰ ξεδιψάσουν.

Ὁ Χριστὸς καλεῖ συνεχῶς ὅπως τότε καὶ τώρα καὶ πάντα ἐκείνους ποὺ διψοῦν καὶ πεινοῦν γιὰ τὴ δικαιοσύνη Του καὶ τὴν ἀγάπη Του. «Ἐὰν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω», ἀφοῦ ἡ πηγὴ εἶναι πάντα ρέουσα καὶ παρέχει τὸ «ὔδωρ τὸ ζῶν».

Καὶ «σ´ ἐκείνους, ποὺ κλεισμένοι σὰν μέσα σὲ σκοτεινὸ σπήλαιο -ἔτσι τοὺς φαντάσθηκε ὁ ἀρχαῖος φιλόσοφος στὴ «Πολιτεία του»- ἐναγώνια ζητοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀλήθεια ὁ Χριστὸς θὰ διακηρύσσει πὼς «ἐγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Ἐνῶ δὲ ὁ Χριστὸς διακηρύσσει ἐποῦτες τὶς αἰώνιες ἀλήθειες καὶ ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία προβάλλει συνεχῶς τὸ πρόσωπό Του, ὑπάρχουν καὶ ἐκεῖνοι ποὺ τὸν τοποθετοῦν μέσα στὰ ἐγκόσμια πλαίσια. Καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ τὸν ἀμφισβητοῦν καὶ διαλογίζονται πονηρά.

Δὲν ἔλειψαν οὔτε τότε, μὰ οὔτε καὶ τώρα οἱ ἀμφισβητοῦντες καὶ οἱ ἀρνούμενοι. Ὅπως στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο στὴν περιγραφή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Γιὰ τοὺς ἄρχοντες δηλαδὴ, τοὺς πνευματικούς, κοινωνικούς καὶ πολιτικούς. Ὅλοι ἐποῦτοι βάζουν τὰ πράγματα τῆς ζωῆς σὲ τάξη κατὰ πὼς ὀρίζει καὶ ἐξασφαλίζει ὁ νόμος. Γιατὶ γνωρίζουν μὲ τὸν νόμο, μὰ δὲν γνωρίζουν τὴν πίστη τοῦ λαοῦ, μήτε καταδέχονται ν´ ἀσχοληθοῦν μ´ αὐτήν.

Ἐὰν ὅμως ἔτσι τοποθετήσουμε τὰ πράγματα καὶ τοὺς δώσουμε αὐτὴ τὴ διάσταση, τότε βεβαίως ὁ νόμος εἶναι ἡ λύση. Γι´ αὐτὸ εἶναι πλανεμένος καὶ ἄθλιος, ὅποιος τὸν ἀγνοεῖ. «Ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσιν».

Ὅλ´ αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ πορεύονται κατὰ τοὺς ἀμφισβητοῦντες ἢ ἀρνούμενους τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια, ὅπως ἐκφράζεται ἀπὸ τὸν Χριστό, καταγράφεται στὰ ἱερὰ Εὐαγγέλια, διαφυλάσσεται καὶ κηρύσσεται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Γι´ αὐτὸ ἐκεῖνοι ποὺ ἀμφισβητοῦν τὸν Χριστὸ καὶ προβάλλουν τὴν δική τους γνώμη ὡς ἀλήθεια καὶ ἐπειδὴ κάποιες φορὲς ἀδυνατοῦν νὰ τὴν ἐπιβάλουν στὸ λαό, «καταριώνται τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὴν ἄγνοια καὶ τὴν ἀμάθειά τους!»

Μὰ, ἐὰν προσέξουμε προσέξουμε καλύτερα στὰ χρόνια ποὺ πέρασαν, θὰ παρατηρήσουμε

πώς υπάρχουν τὰ ἴδια πράγματα. Δηλαδή νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ· «ἐὰν τις διψᾷ ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω»· νὰ υπάρχουν ἐκεῖνοι ποὺ Τὸν ὁμολογοῦν δίχως καλά-καλά νὰ Τὸν γνωρίζουν.

Καὶ πὸ ἐκεῖ αὐτοὶ ποὺ καλοπροαίρετα ἀμφιβάλλουν. Τέλος δὲ ἐκεῖνοι «ποὺ ἤσυχτοι σὲ μιὰ «καθεστηκυῖα» τάξη καὶ κατοχυρωμένοι στὴν ἐξουσία, Τὸν ἀρνοῦνται».

Ἀγπητοὶ ἀδελφοί, ὅλες αὐτὲς οἱ περιπτώσεις τῶν ἀνθρώπων, υπάρχουν στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Μὰ υπάρχουν ἀκόμη καὶ στὴν καθημερινότητά μας. Καὶ συμβαίνει αὐτὸ γιατί οἱ ἄνθρωποι εἶναι μοιρασμένοι κατὰ πὼς ὁ καθένας γνωρίζει καὶ βιώνει τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ.

Ἔτσι, ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἀκόμη κι αὐτοὶ οἱ λεγόμενοι ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, θέλει νὰ ἐρμηνεύσει τὸ Εὐαγγέλιο ἀπὸ μόνος του ὡς αὐθεντία. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ πέφτει σὲ λάθη, νὰ κατακερματίζει τὸ οὐράνιο μήνυμα, νὰ δημιουργεῖ, ἔστω καὶ ἄθελά του, αἰρετικὲς διδασκαλίες καὶ πλάνες. Καὶ τέλος, ποὺ εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερο, νὰ ἀχρηστεύει τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ.

Ὅφείλουμε ὅμως νὰ γνωρίζουμε πὼς ἀπὸ μόνοι μας ἀδυνατοῦμε νὰ ἐρμηνεύσουμε σωστὰ τὸ Εὐαγγέλιο, γι' αὐτὸ μᾶς χρειάζεται ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αὐτὸ ἄλλωστε ἐορτάζουμε σήμερα, δηλαδή τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν ἀπὸ τότε παρουσία του στὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ μιὰ μονάχα προσευχὴ κάνουμε, νὰ μένει πάντα μαζί μας γιὰ νὰ μᾶς καθοδηγεῖ στὸ σωστὸ καὶ ἀληθινὸ δρόμον· νὰ μᾶς ἐνισχύει στὶς μικρὲς καὶ μεγάλες ἀδυναμίες μας· νὰ μᾶς βοηθᾷ νὰ σηκωθοῦμε ἀπὸ τὶς πολλὲς πτώσεις μας καὶ νὰ μᾶς ἀγιάζει καθημερινὰ μὲ τὴν χάρι Του.

[dkpdf-button]